

भगोविस्वान् पूषा च सविता दशमः स्तुतः एकादश
स्तया त्वष्टा द्वादशो विष्णुश्चतुर्विंशतिः । कल्पभेदानामभेद
इत्यविरोधः । तद्रूपम् ध्यानशब्दे वक्ष्यते । “यथा
नरोऽर्थसंशोभतः कवन्धिनः” ऋ० ५.५४, ८ ।
“अर्थसंशोभे स्तौते तदेनमस्य सर्वसाध्यमणं करोति
शत० ब्रा० ।

अर्थमिक पु० अनुकम्पितः दत्तः अर्थमदत्तः अनुकम्पायाम्
ठन् “शेवस्तुपरिविशालवर्णार्थमादीनां ततोयात्”
पा० अन्यलोपः । अनुकम्पिते अर्थमदत्ते ।

अर्थस्य पु० अर्थस्यैव स्वार्थे वेदे यत् । इत्यर्थे “अर्थस्य
वरुणमित्वा वा सखायं वा सदमिह्यतरं वा” ऋ० ५.८५, ७ ।
अर्वन् पु० ऋ-वनिप् । १घोटके, २रुद्रे, ३गोकर्णपरिमाणे
च । स्त्रियामर्वती सा च ४वड्वायां ५कुट्टिन्यामपि ।
अस्य सुभिन्ने तादेशः अर्वन्तौ अर्वतः । “स्तथोक्तप्रपञ्च
मर्वतां व्रजाः” भावः सौ तु अर्वा इत्येव लोकएव
तादेश इति भाष्यम् वेदे तु अर्वाण्यौ इत्येव । ४गमनशीले
ति० स्त्रियां ङीप् वनोरञ्च । अर्वरी ।

अर्वाक ति० अवरमकति गच्छति अक-वक्रगतौ अण्
पु० अवरस्यार्वादेशः । समीपे “यच्चासत्या पराके अर्वाके
अस्ति भेजम्” ऋ० ८.८, १५ “अर्वाके समीपे” भ० ।

अर्वाककाल पु० अर्वाक अवरः कालः । अवरकाले तत्त्वभवः
ठञ् न वृद्धिः अर्वाककालिकः अवरकालभवे ति० “तान्य
र्वाककालितया निष्फलान्यन्वतानि च” मनुः ।

अर्वाकस्रोतस् पु० अर्वाक अधोगामि स्रोतोरेतोयस्य ।
जर्जरोतोभिन्ने इन्द्रियप्रसक्ते ।

अर्वाग्विल पु० अर्वाक् विलसस्य । चमसे । “अर्वाग्विलस-
स जर्ज्वुभस्तस्मिन् यथोनिहितम्” । शत० ब्रा० ।

अर्वाच् अव्य० अवरं काले देशे वा अञ्चति अनच्-किन्
पु० अर्वादेशः । १पश्चात्काले २मध्यकाले “अर्वाग्दश-
भ्यो वषभ्यः” भुज० ४तत्कालवर्तिनि ति० “वे केचि-
दस्मादर्वाञ्चो लोकाः” ऋ० ७.७ । “कथं वा दीयतामर्वाञ्च-
छनिता धर्मा रोधिनी” किरा० स्त्रियां ङीप् अर्वाची “उर्मी-
दर्वा-“अर्वाचीश्च पराचीश्चोपदधाति” शत ब्रा० । ३विपर्यस्ते
अर्वाच्-असि तस्य लुक् । ४अवरकालादौ ५मध्येच अव्य० ।
ततोभवार्यं शुल् तट् च अर्वाकतनः । तद्भवे ति० स्त्रियां
ङीप् । [गभे यस्य । पर्जन्ये मेघे ।

अर्वाग्वसु अर्वाक् अभ्यन्तरे अर्वाचीनं वसु वृष्टिहेतुदकं
चर्वाचीनं ति० अर्वागभवः ख । अवरकालभवे । “अर्वाचीनं

सुते मनो यावा कथोल” ऋ० १.८४, ३, “यदूर्ध्वं
पृथिव्या अर्वाचीनमन्तरीक्षात्” शतब्रा० ।

अर्वावत् ति० अवरकालोऽस्त्यस्य सतपु पु० अर्वाभेदः दीर्घः
मस्य वः । अर्वाचीने । “अर्वावतो । न आगहि परावतश्च”
ऋ० ३.४०, ८ । “अर्वावतः अर्वाचीनान्” भा० ।

अर्वावसु पु० देवानां होतृविशेषे “इदमहमर्वावसोः सद्ने
सीदामीति” अर्वावसुतां देवानां होता तस्यैव सद्ने
सीदति” शत० ब्रा० “अर्वाक् वसु धनमस्य पृथो” भा० ।

अर्वाक पु० अर्व-हिंसने बा० उकञ् । आटविके दक्षिणदेश
स्थेनृपभेदे ते च सहदेवेन जिताः “सचीना अर्वाकाश्चैव
राजानश्च महाध्वजाः । तांस्तानाटिवकान् सर्वांन्
अजयत् पाण्डुनन्दनः” भा० सं० प० सहदेवदिग्विजये ।
अर्श ति० ऋश+अच् । अर्शोणे पापिष्ठे “अनर्शरात्रिशब्दे
१५१ पृष्ठे उदा० । २अर्शोरोगे न० ।

अर्शआदि पु० अर्शआदिर्येषाम् । अस्त्यर्थे अच्प्रत्ययनिमित्त
भूते “अर्श आदिभ्योऽच्” पाणिन्युक्ते शब्दसमूहे । सच गणः
अर्शस् उपस् तृन्-चतुर पलित, जटा घाटा अघ, कर्दम
अन्ध, लवण, (खाङ्गाङ्गीनात्) (वर्णात्) आकृतिगणोऽयम् ।

अर्श(र्श)स् न० ऋ-असुन् शुट् (शुट् दन्तादिरित्यन्ये) ।
बलिकाकारे शुट्प्रत्ययभेदे यथाह सुश्रुतः “षड-
शंसि भवन्ति वातपित्तकफशोणितसन्निपातैः सहजानि
चेति ॥ तत्त्वानात्मवतां यथोक्तैः प्रकोपणैर्विद्वद्वाध्यशन-
स्त्रीप्रसङ्गोक्तटुकासनपृष्ठयानवेगविधारणादिभिर्विशेषैः प्रकु-
पिता दोषा एकशो द्विशः समस्ताः शोणितसंहिता वा
यथोक्तं प्रवृत्ताः प्रधानधमनीरतुप्रपद्याधोगत्वा शुदमा-
गम्य प्रदुष्य बलीर्भासप्ररोहान् जनयन्ति विशेषतोमन्दा-
ग्नेस्तया तृणकाष्ठोपललोद्भवस्तादिभिः शीतोदकसंस्पर्श-
नाद्वा कन्दाः परिवृद्धिमासादयन्ति तान्यर्शासीत्याचक्षते ॥
तत्र स्थलान्द्रप्रतिबद्धमर्द्धं पञ्चाङ्गुलं शुदमास्तस्मिन् बल्य-
स्तिस्रोऽध्यर्द्धाङ्गुलान्तरभूताः प्रवाहणी विसर्जनी संवरणी
चेति । चतुरङ्गुलायताः सर्वास्त्यर्गं गेकाङ्गुलोच्छ्रिताः ॥ शङ्खा-
वर्त्तनिभाश्चापि उपर्युपरि संस्थिताः । गजतालुनिभाश्चापि
वर्त्ततः सम्यक्कीर्त्तिताः ॥ रोमान्तेभ्यो यवाध्यर्द्धं गुदौष्ठः
परिकीर्त्तितः ॥ प्रथमा तु शुदौष्ठादङ्गुलमात्रे । तेषान्नु
भविष्यतां पूर्ववत्पाणि, अर्धे न अर्द्धा कृच्छ्रात्यन्तिरस्त्रीका
सक्थिसदनसाटोपः कार्श्यं सुहृत्तारवाङ्मल्यमच्छोश्च श्वयथुरन्ध्र-
कूजनं शुदपरिकीर्त्तनमाशङ्का पाण्डुरोगपङ्कथी दोषशो-
मण्यं कासश्चासौ भ्रमस्तन्द्रा निद्रेन्द्रियदौर्बल्यञ्च । जाते-